

കപടകതൾ

യെശൂറാവു 29:13

“ഇ ജനം അടുത്തുവന്നു വായ്ക്കാണ്ടും അധരംകൊണ്ടും എന്ന ബഹുമാനിക്കുന്നു; എങ്കിലും തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ അവർ എങ്കൽനിന്നു ദുരത്തു അകറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നോടുള്ള അവരുടെ ഭക്തി മന:പാഠമാക്കിയ മാനുഷകൽപനയത്രെ.”

ദൈവം മനുഷ്യനെ തന്റെ സദ്ഗാത്തിലും സരൂപത്തിലും മെന്തേതട്ടുത്ത് ഒരു ശരീരമാക്കി വെച്ചത് ആ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ട കിടക്കുന്ന ഒരു അനുഭവത്തിൽ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ അതിന് വലിയ മാറ്റം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു തന്നെ വേണം പറയാൻ. കാരണം പുരോഗമ കാണുവാൻ സാധിക്കുന്ന മനുഷ്യരീതിലെ ഒരു അവയവമാണ് അധരം. എന്നാൽ ഓരോ മനുഷ്യരിലും തങ്ങളുടെ ശരീരഘടനയ്ക്കുള്ളിൽ മരണത്തിൽക്കുന്ന ഒന്നാണ് ഹൃദയം എന്നത്. ഈ ക്രിസ്തു വിശാസികൾ എന്നു പറയുന്നവർ ഉൾപ്പെടെ പലരുടെയും അധരവും ഹൃദയവും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധം ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയിലാണ് നാം ഈ നായിരിക്കുന്നത്. അത്തരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ തിരുവചനം വിളിക്കുന്നത് കപടകത്തിക്കാർ എന്നാണ്.

മർക്കാസിന്റെ സുവിശ്വേഷം അദ്യായം 7 ലേ തന്റെ ശിഷ്യമാർക്കുകാത്ത കൈകൾക്കാണ്ട് ഭക്ഷണം കഴിച്ചതിനെ കുറപ്പെടുത്തി തന്നോട് സംസാരിച്ച ചില ശാസ്ത്രിമാരോടും പരീശ്രമാരോടും കർത്താവ് പരയുന്ന മറുപടിയിൽ നാം മേൽവായിച്ചു കണ്ട യെശൂറാവിന്റെ പുസ്തകത്തിലെ വാക്കുങ്ങൾ ഉല്ലതിച്ചു കൊണ്ട് കർത്താവ് അവരെ വിളിക്കുന്നത് കപടകത്തിക്കാർ എന്നാണ്. കാരണം പരീശ്രമാരും, ശാസ്ത്രികളും അവരായിരിക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്ന ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും മുടക്കം കൂടാതെ അനുസർിക്കുന്നതിന് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഹൃദയം കൊണ്ട് അവർ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് എറെ അകനുന്നിനവരായിരുന്നു. പ്രിയരേ, അധരം കൊണ്ട് മാത്രം ദൈവത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്ന കപടകത്തിക്കാർ, ഈ നാത്തെ ദൈവസ്കലിലും ധാരാളമായിട്ടുണ്ട്. അനേകം നല്ല കാര്യങ്ങൾ അധരം കൊണ്ട് അവർ പരയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ പരയുന്നത് ഹൃദയത്തിൽ നിന്നല്ല എന്നു മാത്രം. ദേവാലയങ്ങളിൽ അധരം കൊണ്ട് ഇവർ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നു എന്നാൽ ഹൃദയം ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകന്നിരിക്കുന്നു. സന്നേഹത്തെ പറ്റിയും, ക്ഷമയെ പറ്റിയും, പ്രാർത്ഥനയെ പറ്റിയും ഇവർ മറ്റൊള്ളവരോട് സംസാരിക്കുന്നു എങ്കിലും മറ്റൊള്ളവരെ സന്നേഹിക്കുവാനോ, ആരോടെക്കിലും ക്ഷമിക്കുവാനോ, മറ്റാരാൾക്കു വേണ്ടി

പ്രാർത്ഥിക്കുവാനോ ഇതു കൂടുതൽ തുനിയുനില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം. ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ച് വാചാലരാകുന്ന ഇവർക്ക് കർത്താവുമായി യാതൊരു ബന്ധവും ഇല്ല എന്ന് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും.

പ്രിയ ദൈവപ്പെതലെ, ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മിൽ നിന്നാഗ്രഹിക്കുന്നത് ഇതല്ല. നമ്മുടെ അധിരവും, ഹൃദയവും തമ്മിൽ അടുത്തിരിക്കേണ്ട; ഹൃദയത്തിൽ നിന്നാക്കേണ്ട അധിരത്തിലെ ഏതൊരു സംസാരവും. ഹൃദയം ശുഭിയുള്ളതെങ്കിൽ നമ്മുടെ അധിരങ്ങളിലെ വാക്കുകളും അങ്ങനെ തന്നെയായിരിക്കും. ഹൃദയം നിറഞ്ഞു കവിയുന്നതല്ലോ വായ് സംസാരിക്കുന്നത് എന്ന് തിരുവചനം പറയുന്നു. യേശുവിന്റെ കാൽവരി രക്തം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ സദാ തജ്ജിപ്പേക്ക് നമ്മുടെ ചിന്തകളും, വിചാരങ്ങളും, നിന്നവുകളുമെല്ലാം പരിശുദ്ധമായി തീരുവാൻ നമ്മുടെ നിത്യം അവന്റെ കൈകളിൽ ഏൽപ്പിച്ച് കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ നമ്മുടെ അധിരങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വാക്കുകൾക്ക് അർത്ഥവും, ശക്തിയും, ജീവനുമുണ്ടായി അത് കേൾക്കുന്നവർക്ക് ചെതന്യം ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയായിത്തീരും. അതിനായി ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മുടെ സഹായിക്കുമാറാക്കേണ്ട. ദൈവം നമ്മുടെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ട.

പരാമർശം:

യെഹൈസ്കേൽ 33:31

സംഘം കൂടി വരുന്നതുപോലെ അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു എന്നേ ജനമായിട്ടു നിന്റെ മുന്പിൽ ഇരുന്നു നിന്റെ വചനങ്ങളെ കേൾക്കുന്നു; എന്നാൽ അവർ അവയെ ചെയ്യുന്നില്ല; വായ്ക്കാണ്ടു അവർ വളരെ സ്നേഹം കാണിക്കുന്നു; ഹൃദയമോ, ഭൂരാഗ്രഹത്തെ പിന്തുടരുന്നു.

ബൈബിൾ. ബിനു ബേബി ആലപ്പുഴ 174